

Kerwade jöudis tätte. Ühhel päeval ütles töhter louna föma aed, praua vasto: „Minna olen täenna wessi olnud.“ „Sinna，“ ütles praua, „kas tahhad Möldriks jäda?“ „Ei mitte, agga ma annan tedda ühhe möldri täte rendi peale. Minna mõtlesin jubba ammu selle weske peale. Täenna läts nüüd teik ni hästi forda, et faup jubba selge ja tindel on. Ja fui teil üks pääw mele pärast on, woime meie minna sedda lohta wata-ma, se ei ole mitte faugel linnast. Watama minne-minne ei olnud fellegil meelet vasto, sellepärrast leiti fa warsti sedda parrajat aega. Ja nad läsfid teik nelja-testi teele. Tohtril olli prauale paljo räsimist, sellepärrast föndisid nemmad faunis pitiminne. Ja et tül Willem ja Wridli fa mitte wait ei olnud, joudsid nad ommeti hea tülli maad ette. Ja lui wessi ja möldri maea jubba faunis liggi paissid, aetusid nad issa veel färmeminne; tunni wimaks Wridli fa rahvast liikumas näggi ja üsna joekäma hallas. Kui fa tohter ja praua senna joudsid, seisis Wridli jubba pool uimase rõömo pärast, omma issa ja wenna keskel nende käed omma fättega piddades. — Wenna Klipmüller tulsi tohtri herra vasta ja piidis tedda tännada, agga turnistas warsti, et temma sedda kannadega foggoni ei jöua. Tohter andis temmale föbralifult kät, ja ütles: „Tänname Jummalat! fest teit hea and tulleb temma käest! temmale olgo täanno ja fitus!

Nalja jutud.

Hiljuti läbis tüdruf ühe mehe käest: mis pärast meie aed ni wähe kositasse? „Se tuleb fest,” vastas mees, „et tüdrufud tahtivad nönda elada, fui lised wälja peal, kes ei te tööd, ei fedra ega ömble, ja siiski on ilusamini ehitud, fui Salomon oma au sees olnud.

Kaps narr.

„Kelle eest peassid waesed inimesed föigi enam paluma?“ läjis üks nar teise käest. „Uhke ritaste hooste eest; fest fui neid ei oleks, siis föidaks nad waeste selgas ratsa, vastas teine nar.

Möni waene on kül uhke,
Kes fui sõgeduses käib;
Möni riffsas helde, lahte,
Ja teeb head fui wähe wöib.
Ni on issa Ilma lugu,
Kus peal rahvast mönda lugu.

Aasta ümber tollorohwa tööd

1871mal oastal.

Määrja ja Rüünlalaus on rehhed peasta, laubaga turruse minna, heinu sojo weddada, lojuste eest murret fanda,